

Довољно је амбициозна и поуздана да може да обавља одговорне послове за државу или странку; довољно лојална и интелигентна да код својих шефова, Вучића и Николића, остави утисак да им никада не би била претња или конкуренција.

То је идеални коктел особина који Јоргованку Табаковић, сада гувернера Народне банке Србије (инсистира да је називају гувернером, а не гувернерком), а претходно заменицу председника СНС, већ годинама с великим успехом води од Вучитрна, где је рођена 1960. године, до за многе изненађујућег трећег места на традиционалној "Блицовој" листи најмоћнијих у Србији.

ЖЕНА-ТЕФЛОН

У време када је тешко наћи напредњака који не поларизује јавност, Јоргованка Табаковић је неком чаролијом увек успевала да остане у медијској залеђини а да јој то не нашкоди у политичкој каријери. Није да је нису оптуживали за њен део афера - добијање стана у Новом Саду, неколико необичних тендера у НБС, превоз државном лимузином за ћерку... - али ни по једној није остала упамћена. За разлику од њених страначких колега.

- Јоргованка је као тефлон. За њу се ништа не лепи. Шта год баце на њу, само отресе и настави даље као војник - сликовито је "Блицу" описао Јоргованку Табаковић један високи функционер СНС.

Можда се због "тефлона" мало људи сећа да фотеља гувернера није прва висока државна функција Јоргованке Табаковић. Давне 1998. године, као чланица Српске радикалне странке, била је министарка за приватизацију у СПС-ЈУЛ-СРС влади премијера Мирка Марјановића.

ПОЛИТИЧКИ САЛТО

У међувремену је напредовала заједно са странком, односно оним делом који ће 2008. постати СНС, и људима који ће тај СНС предводити - Александром Вучићем и Томиславом Николићем.

Од радикалских хвала Ратку Младићу до напредначких похвала лика и дела Зорана Ђинђића, Јоргованка Табаковић је показала фини осећај за политички прагматизам - да то благо дефинишемо - и прилагођавање актуелним политичким трендовима.

Добра илустрација вредносног салта Јоргованке Табаковић - или Цице, како је зову блиски људи - јесте једна депеша из америчке амбасаде коју је Викиликс својевремено објавио.

Реч је о запису са састанка Јоргованке Табаковић, тада високе функционерке СНС, са Камероном Мантером, тадашњим америчким амбасадором, одржаног 19. новембра 2008. године.

Мантер у депеши пише да му је Табаковић објаснила економски програм СНС. Залагала се за протекционизам и критиковала политику ниске инфлације и јаког динара који “штети српској економији”.

“Уз одговорну монетарну политику Србији не би био потребан ММФ... Либерализација трговине била је велика грешка за Србију”, рекла је Табаковић на том састанку.

Мантер је на то у депеши написао следећи коментар:

“СНС нема јасно дефинисану економску платформу, а ставови које Табаковић износи одсликавају њене социјалистичке корене као министра у Милошевићевој влади. Иза фасаде подршке напредовања ка Европи, економски програм СНС је програм који је назадан, пошто садржи социјалистичке и протекционистичке мере.”

Колико је од тада Јоргованка Табаковић напредовала, да се тако изразимо, није потребно коментарисати...

ДУГ ВУЧИЋУ

На послетку, неизбежно је питање колико од своје моћи у овом тренутку Табаковић дугује најмоћнијем човеку у Србији - премијеру Вучићу. Неспорна је велика празнина у пирамиди моћи између Вучића и свих осталих; то лепо осликава наслов прошлогодишње “Блицове” листе, “Вучић и 99 најмоћнијих” (наравно, Новак Ђоковић је ту велики изузетак јер утицај не дугује политичким, бизнис или дипломатским круговима).

~~Успон Јоргованке Табаковић - Од радикалских хвала Младићу до напредначких похвала лика~~